

ZEG NOOIT NOOIT

“Kamperen? Nooit meer!”, zei journalist Petra Schouten (43) jarenlang tegen wie het maar horen wilde. Maar voor haar kinderen ging ze uiteindelijk overstag. Met man Yuri en dochters Marvy (toen 7) en Pippa (toen 5) trekt ze naar Camping Casa Valerosa aan de Spaanse Costa.

door Petra Schouten | foto's privé

Uitzicht vanaf Castillo de Miravet.

school zitten, komen Marvy en Pippa na elke vakantie thuis met geweldige kampeerverhalen van vriendinnetjes. “Dat willen wij ook”, pruttelt de oudste op een dag, de jongste heftig jaknikkend achter haar.

Oké, maar dan wel op mijn manier, denk ik. Want van die grote gruwelcampings, dat gaat ‘m zeker niet worden. Met behulp van Google Earth speur ik ‘s avonds naar ‘charme- en natuurecampings’ langs de Spaanse Costa, want ik wil behalve zon ook zee. Al na een paar klikken stuit ik op de site van Casa Valerosa, het domein van de Nederlandse kunstenares Valerie Serree. Haar minicamping (tien safariplaatsen, waarvan één met compleet ingerichte bungalowtent, twee stacaravans en een vrijbuitersveldje voor vrije zielen) ligt in een beschermd agrarisch natuurgebied. Vijf kilometer van zee, op anderhalf uur rijden van Barcelona én Valencia. Van de foto's op de website gaat mijn hart nog sneller kloppen: olijfbomen, een atelier vol knutselende kinderen, loslopende honden, geiten en kippen, een gemozaïekte buitenkeuken – waar zo te zien heel gezellige feestjes plaatsvinden – en het kleine L-vormige zwembad tussen de Johannesbroodbomen. De recensies op Zoover zijn lovend, Casa Valerosa scoort een 9.3. Van: ‘We waren hier afgelopen

Een loft in New York, finca's op Ibiza, een tweekamerappartement in een palazzo aan het Gardameer... Noem me gerust een luxe prinses, maar geklooi met rollen wc-papier, luchtbedden die leeglopen, in de rij staan voor de douche, met een teiltje vieze vaat richting wasplaats en klamme kleding na een fikse regenbui, zijn wat mij betreft nou niet bepaald ingrediënten voor een relaxte vakantie. Ik weet waar ik over praat, ik heb als kind veel campings gezien.

Mijn dochters hebben elkaar. Ik voel me nooit schuldig als we neerstrijken in een of ander van kinderen verlaten oord. Maar sinds ze op

Sunset at Casa Valerosa.

 Relaxplek tussen de olijfbomen.

zomer voor de derde keer, maar vervelen doet het nooit', tot 'Maak alsjeblieft niet te veel reclame, lieve Valerie' en 'The Spanish coast with a touch of Amsterdam'. Ik weet genoeg. Diezelfde avond stuur ik Valerie een mail. Of de safariplaats mét volledig ingerichte bungalowtent nog twee weken vrij is in juli? Want *no way* dat ik mijn huisraad ga meeslepen. Er zijn grenzen.

Ruim 1.700 kilometer enkele reis is pittig, maar goed te doen van bed & breakfast naar chambre d'hôtes. Marvy en Pippa, beiden in bezit van een koffer vol vermaak, klagen niet. We strekken regelmatig de benen en aan het einde van elke reisdag wacht een zwembad. Na vier dagen bereiken we El Perelló, het dorpje waar Valerie enkele jaren geleden neerstreek. Als we na een slingerweg langs olijfgaarden een stoeltje met het bordje Casa Valerosa zien, klinkt er gejuich vanaf de achterbank. We worden onthaald door een roedel blaffende honden

Hoe luxe! Safaritent mét buitenkeuken.

en een vrouw van middelbare leeftijd. "Welkom, ik ben Valerie", roept ze vrolijk. En tegen Marvy en Pippa: "Meiden, jullie hebben het vast warm. Kleren uit, hierachter is het zwembad. Ja, natuurlijk mag je in je onderbroek." Hoe anders ging dat de afgelopen dagen toen de meisjes (beiden in bezit van A- en B-diploma) van alle B&B-eigenaren alleen onder toezicht van papa en mama mochten zwemmen. Vrijheid, blijheid is Valerie's motto. "Wil je timmeren? Prima, gereedschap vind je in die schuur." "Kun jij goed breakdancen? Natuurlijk mag je een workshop organiseren. Schrijf maar op het bord." "Wil je de hond uitlaten? Daar is zijn riem." Ook in het atelier mag onbeperkt worden gekliederd met verf, steentjes en klei. Zolang je de verfrestjes naderhand niet wegspoelt, maar de boom versiert en alles netjes opruimt. Ook "de Appie" – geen campingwinkel, maar een voorraadkast – draait op vertrouwen. Je pakt wat je nodig hebt en vult weer aan als je boodschappen hebt gedaan. Valerie runt de camping in haar eentje, maar krijgt vaak hulp van familie, vrienden en mensen uit de buurt. Een buurman maakt elke ochtend het zwembad schoon en ook de campinggasten dragen een steentje bij. Geen moeten, het gaat meer natuurlijk. Vele handen maken licht werk. Dus verhelpt Yuri een lekkage in de ➤

 Toeren door het prachtige achterland.

OF DE SAFARIPLAATS
MÉT VOLLEDIG
INGERICHTE
BUNGALOWTENT NOG
TWEDE WEKEN VRIJ
IS IN JULI? WANT
NO WAY DAT IK MIJN
HUISRAAD
GA MEESLEPEN. ER
ZIJN GRENZEN

Middeleeuws feestje in Tortosa.

ALS DE HEMEL
KNALROZE EN
ORANJE KLEURT
EN IK AL DIE
BLIJE KOPPIES
ZIE, VOEL IK ME
INTENS GELUKKIG

Amsterdam aan de Costa.

douche en geef ik samen met een paar anderen de buitenkeuken een extra sopje. **Zaterdag is de gezamenlijke maaltijd,** onze eerste avond is het meteen feest.

Iedereen die wil aanschuiven, brengt iets mee. Tegen achten staan de picknicktafels in de olijfgaard vol met lekkers: gehaktballen, salades, pannenkoeken, couscous, brood met smeersels, garnalen en watermeloen. Valerie trakteert op wijn. Wat een gezelligheid, het voelt een beetje alsof we met vrienden eten. Ook de kinderen stralen. Met z'n vijftien (in de leeftijd van 4 tot 14) spelen ze verstopper-tje op het terrein om vervolgens met verhitte gezichten in het zwembad te plonzen. Als de hemel knalroze en oranje kleurt en ik al die blije koppies zie, voel ik me intens gelukkig. Twee weken vliegen voorbij. Zelfs kampeerongemakken neem ik voor lief. Sterker nog: als ik 's nachts voor de tent boven de emmer hang, geniet ik met een glimlach van oor tot oor van het concert van de krekels.

Marvy en Pippa hebben de vakantie van hun leven. De creatieve workshops – we komen thuis met sieraden van glas, beschilderde stenen, schilderijtjes en

beeldhouwwerkjes – dramales, zang- en dansvoorstellingen voor alle ouders, hutten bouwen, discozwemmen met chips en cola, hun nieuwe vriendjes en vriendinnetjes: ze raken er niet over uitgepraat. Het kost dan ook enige moeite om hen mee te krijgen voor een middagje strand of een uitstapje in de omgeving. De provincie Tarragona is zo mooi. We dalen af in grotten, beklimmen ruïnes, bezichtigen kastelen, drinken *cerveza y limón* op authentieke dorpspleintjes, dobberen in baaitjes die niet onderdoen voor die op Ibiza, eten verrukkelijke paella aan zee en varken van het spit op een middeleeuws festival in Tortosa, 'doen' een dagje Valencia, dwalen door de kronkelstraten van Barcelona en maken een spannende fietstocht over de Vía Verde, een geasfalteerde spoorlijn langs pijnbomen, ravijnen en grotten, en door twintig pikdonkere tunnels en vijf viaducten. Nu, anderhalf jaar later, denk ik nog steeds met weemoed terug aan Casa Valerosa. Ik heb veel van de wereld gezien, maar Valerie's gezellige zootje ongeregeld staat zonder twijfel in mijn top drie. Lang was 'terug naar dezelfde plek' voor mij net zo'n *no go* als kamperen. Maar als ik iets heb geleerd is het: zeg nooit nooit. Dus gaan in de zomer van 2015 opnieuw mijn principes overboord.

TO DO

- ★ Kom alvast in de stemming op de site. www.casavalerosa.nl
- ★ De honderd kilometer naar zwemparadijs AquaLeon, dat 'verstopt' ligt tussen de bergen, is de lange rit meer dan waard. Boek online een familieticket, dat scheelt aanzienlijk. www.aqualeon.es
- ★ De Vía Verde Terra Alta is een ruig terrein gelegen in het zuiden van Catalonië. Tot 1973 reden er treinen door deze bergen, maar de 23 kilometer lange spoorlijn is nu geasfalteerd en daalt af richting de Ebro Delta, waar de Ebro uitmondt in de Middellandse Zee. Bikini mee, dus. www.viasverdes.com
- ★ Het is een behoorlijke klim naar kasteel Miravet, maar het uitzicht is adembenemend. De snelste en 'spannendste' manier om het dorp te bereiken, is met de pont over de Ebro.
- ★ Het vissersplaatsje L'Ametlla de Mar heeft een gezellige haven, smalle straatjes en uitstekende visrestaurants. Je kunt er terecht voor idyllische strandjes en baaitjes, zoals Cala Mosques, Cala Vidre en Cala Calafat. Ook natuurliefhebbers komen hier aan hun trekken. Het Parque Natural del Delta del Ebro heeft een van de grootste vogelreservaten ter wereld.
- ★ Neem de auto naar Peñíscola, de stad in de zee. Vanaf het hoger gelegen vestingstadje met de gerestaureerde burcht van Papa Luna oftewel Paus Benedictus XIII, heb je een geweldig uitzicht over de omgeving.

Van zwemmen krijg je honger. En dorst.

Minikunstenaars in de dop.